

τάρεις. β) Φεύγω, εξαφανίζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Φρ. Θὰ βορτάρη ὁ νοῦς μου (θὰ τρελλαθῶ). γ) Ἀποχωρῶ, ὑποχωρῶ, ἐπὶ δημοπρασίας Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) 2) Ἀναλαμβάνω ἀπὸ ἀσθένειαν, ἀναρρώνω Πελοπν. (Βυτίν.) κ. ἄ. 3) Ἐξοικονομῶ τὰ ἐξοδά μου Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὰ βουλτάρου ἔτο' κ' ἔτο'. Πῶς νὰ τὰ βουλτάρουν μὴ τ'ν ἀκρίβεια; 4) Ἐνεργῶ τι διὰ περιστροφῶν, παρελκύνω Σίφν.: Τὸ βορτάρει καὶ τὸ βορτάρει ὁ δεινα.

Πβ. βολταρίσκω, βολτετζάρω.

βολτᾱς ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. βολτοῦ Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ās. Θηλ., γυνὴ ἀεικίνητος καὶ πολυπράγμων.

βολτατζῆς ὁ, Λεξ. Βλαστ. 309 Δημητρ. βόλτα-τζῆς ΑΜαμμέλ. Θαλασσιν. 49.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τζῆς.

Ὁ ἀλιεύων διὰ τῆς ὁρμιᾶς βόλτα.

βολτᾱτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτᾱτος Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾱτος.

Ὁ ἔχων σχῆμα βόλτας (πβ. σημ. 7), κυρτός.

βολτετζάρω Ἰθάκ. Κεφαλλ.—Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. βολτετζάρου Σκῦρ. βολτατζάρω Ἀθῆν. Ἄνδρ. Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Πελοπν. Ἀργολ. Ἀρχαδ.) κ. ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σκοποὶ 73 Θαλασσιν. 51 καὶ ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 225—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ. βολτατζάρου Τσακων. βουλτατζάρου Θεσσ. (Ζαγορ.) βολτατζάρω Μύκ. βολτατζέρνω Βιθυν. βουλτατζέρνω Λυκ. (Λιβύσσ.) βολτετζαρίζω ΝΣαντοριν. Ἀγγελοκρ. 5 βολτατζαρίζω Σκίαθ. βορτετζάρω Κέρκ. βορτετζάρω Νάξ. (Τσικαλαρ.) βορδατσάρου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βορτατζάρω Κάσ. βορτατζέρω Κάσ. βορτατζέρω Μεγίστ. βοτ-τατζέρω Σύμ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *volteggiare*.

1) Προχωρῶ οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ μὲ στροφάς, λοξοδρομῶ, ἰδίᾳ ἐπὶ πλοίων ἐνθ' ἄν.: Τὸ καίκι βολτατζάρει Λεξ. Δημητρ. Τὸ καράβι βολτατζάρει ΑΜαμμέλ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. ἐνθ' ἄν. 2) Κάμνω περιφορὰν, περιδιαβάω, περιφέρομαι, περιπατῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰθάκ. Κάσ. Κεφαλλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Τσικαλαρ.) Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρχαδ. Κίτ. Μαν.) Σύμ. Τσακων. κ. ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σκοποὶ 73—Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.: Ἄσμ.

Βίρα νὰ βιράρονμε | καὶ νὰ βολτετζάρουμε

Ἰθάκ.

Ὁ νοῦς μου πρὸ ἐμίκρυνε ὡς γουκκὶ πιπέρη

κὲ ὅπου κὲ ἄν πάης καὶ σταθῆς, μαζί σου βορτατζέρει

Κάσ. 3) Μεταφ. μεταβάλλομαι Ἀθῆν. κ. ἄ.: Σάμπως τὰ πράματα βολτατζάρουν.

Πβ. βολταρίσκω, βολτάρω.

βολτῖ τό, Τῆν. Τσακων. βοτ-τῖν Χίος.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα, παρ' ὁ καὶ βότ-τα.

1) Βολτίτσα, ὁ ἰδ., Τσακων.: Ἐμπούτζερε τὸ βολτίττι (ἔκαμες τὴ βολτούλλα σου). 2) Μικρὸς θόλος Χίος.

β) Θολωτὸν οἰκοδόμημα Χίος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βολτί Πελοπν. (Μάν.) Βοτ-τῖ Χίος. 3) Τὸ στόμιον τοῦ φούρνου Τῆν.

βολτίτσα ἡ, σύννηθ. βολαίτσα Κρήτ. βορτίτσα Μεγίστ. κ. ἄ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ὀλίγης διαρκείας περίπατος, μικρὰ διαδρομὴ ἐνθ' ἄν.: Ἐκατα μὲ βολτίτσα. || Φρ. Ὅλο βολτίτσε κανε (ἐπὶ τοῦ ἀργοσχόλου). Συνών. βολτί 1, βολτούλλα.

βολτογύρης ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτογύρης Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

Ὁ συνηθίζων νὰ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

βολτογύρι τὸ, Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. βολτογυρίζω ἢ ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

Περιφορὰ, περιδιάβασμα, περίπατος: Ὀλημερεῖς βολτογύρι 'ς τοῖς ἀκροθαλασσές.

βολτοκατεχάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ὀρτοκατεχάρις Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ἐπίθ. κατεχάρις.

Ὁ γνωρίζων νὰ ἐκφεύγῃ μὲ λοξοδρομίας: Ἄσμ.

Ἡ Φτέρ' ἀγρίμα κυνηᾷ κ' ἡ Γερακὰ περδίκμα κὲ ὁ Φλόος γεροντολαὸν καὶ ὀρτοκατεχάριν.

βολτοκόβω ἀμάρτ. βορτοκόβω Ἀστυπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. κόβω.

Κόβω βόλτες, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ: Κεῖ τοῦ βορτόκοβγε ἦθεκε τὸ κουτάκι 'πάνω 'ς τὸ ραφάκι (ἐκ πα-ραμυθ.) Συνών. βολτοφέρνω.

βολτόξυλο τό, ἀμάρτ. βορτόξυλο Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐς. βόλτα καὶ ξύλο.

Ξύλον κατάλληλον διὰ κατασκευὴν θόλου.

βολτόπετρα ἡ, ἀμάρτ. βορτόπετρα Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐς. βόλτα καὶ πέτρα.

Λίθος κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν θόλου.

βολτούλλα ἡ, σύννηθ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

Βολτίτσα, ὁ ἰδ.

βολτοφέρνω Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. φέρνω.

Φέρω, ἦτοι κάμνω βόλτες, περιφέρομαι. Συνών. βολτοκόβω.

-**βολῶ** κατάλ. παραγωγικὴ σύννηθ. βουλῶ βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ παλαιῶν παρασυνθέτων ρημάτων ληγόντων εἰς -βολῶ ἀπεχωρίσθη τὸ -βολῶ ὡς ἰδίᾳ παραγωγικὴ κατάληξις. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 243 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται ρήματα ἐκφράζοντα θαμιστικὴν ἢ ἐπιτατικὴν ἐνέργειαν ἢ πρᾶξιν 1) Ἐξ ὀνομάτων, οἷον: ἄσπρος - ἄσπροβολῶ, μόσκος - μοσκοβολῶ, πέτρα - πετροβολῶ, χαλάζι - χαλαζοβολῶ κτι. 2) Ἐκ ρημάτων, οἷον: ἀστράφτω - ἀστραφτοβολῶ, ἄφτω - ἄφτωβολῶ, ξερνῶ - ξερνωβολῶ κτι.

βολῶ σύννηθ. βουλῶ βόρ. ἰδιώμ. βουλίζου Θάσ. Μέσ. βολειοῦμαι Θήρ. Κάλυμν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βολειῶμαι Κάλυμν. βουλειοῦμαι Ἡπ. γ' ἐνικ. πρὸς. βουῶντα ἔγι Τσακων.

Τὸ μεσν. βολῶ, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. εὐβολῶ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 3 (1906/7) 95. Περὶ τοῦ μέσ. βολειοῦμαι πβ. ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν. 4 (1907/8) 87 κέξ.

1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. παρέχω εὐκολίαν, εὐχέριαν, εἰ-

αι βολικός πρὸς τι πολλαχ. : Δὲ μὲ βολεῖ ἐμένα τὸ χω-
 ρὶ, ἀλλεῶς θὰ τὸ ἀγόραζα Πελοπν. Μᾶς βολεῖ ὁ καιρὸς
 τὸ μέρος κττ. Σύμ. Θὰ πάρω τὸ γιαντικό, ὅταν βολήσῃ
 ὦρα Κέρκ. Τοῦ βόλεσε ἡ δουλειὰ ποῦ ἄρχισε Χίος
 ῥανίος ἀπ' αὐτοῦ, γιὰτὶ δὲ μὴ βουλεῖς νὰ κάνου τὴ δου-
 ριά μου Ἡπ. Δὲ μοῦ βολεῖ τὸ σπῖτι Λεξ. Πρω. Δὲ μοῦ
 βολεῖται τὸ σπῖτ' ἐτοῦτο. — βολεῖται σου δὲ βολεῖται, ἐπὶ
 αὐτὸ κάθουσι Ἀπύρανθ. || Ἄσμ.

Πολλὰ θωρῶ καὶ δὲ μιλῶ καὶ γλέπω καὶ σωπαίνω,
 γιὰτὶ ὁ τόπος δὲ βολεῖ καὶ πρέπει νὰ 'πομένω
 τίς. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 1669 (ἐκδ.
 Schmitt) «εἰς τὸ μέρος ποῦ μᾶς βολεῖ καὶ μᾶς ἐνὶ ἐπι-
 ρεῖον». Καὶ ἀπροσ. εἶναι εὐκολον, ἔρχεται κατὰ βού-
 λην, κατ' ἐπιθυμίαν σύνθηθ. καὶ Τσακων. : Μοῦ βολεῖ
 τοῦ ἔρχεται βολικά). Ἄν μοῦ βολέσῃ, θὰ ῥθω. Δὲ
 μοῦ βολεῖ νὰ περάσω ἀπὸ τὰ δικά σας. Δὲ μοῦ βολεῖ νὰ
 μένω σ' αὐτὸ τὸ μέρος σύνθηθ. Ὅρι βοοῦντα μὴ μ' ἔνταγι
 τὰ χέρια (δὲ μὲ βολεῖ, δὲ μὲ εὐκολύνει μὲ αὐτὸ τὸ χέρι)
 Τσακων. || Παροιμ. Ὅπου δὲ βολεῖ τοῦ διαόλου νὰ πάῃ ὁ
 ἴδιος, δέδει μὰ γερόδισσα (δέδει=πέμπει) Κρήτ. β) Εὐ-
 νοῶ Λέσβ. : Αὐτὸς οὐ τόπους βουλεῖ ἱλαῖς-κλήματα κττ.

2) Μέσ. αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν Θήρ. : Ἄ δὲ σὲ
 δῶ, δὲ βολειοῦμαι (ᾱ=ᾱν). β) Μοῦ προξενεῖ τι εὐχα-
 ρίστησιν, ἀπολαμβάνω τι Θήρ. : Δὲ σὲ βολειοῦμαι ἔτσι
 ποῦ εἶσαι ἀνέμνη. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. δύναμαι Θήρ.
 Θράκ. (Αἰν.) : Δὲ βουλῶ νὰ τὸν κάμω Αἰν. Δὲ βολειοῦμαι
 νὰ τρώγω μὲ τὸ ζερβὶ μου Θήρ. Καὶ ἀπροσ. εἶναι δυ-
 νατὸν Ἡπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκυρ. κ.ά. :
 Βολεῖ νὰ περνᾷς ἀποδῶ Σκυρ. Δὲ βολεῖ νὰ γίνῃ ὁ γάμος
 Ἡπ. Κεφαλλ. || Παροιμ.

Σὰ δῆς τρίχα καπαρή, | πῶς βολεῖ νὰ 'ναι καλή;
 (καπαρή=κόκκινη) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἄν μ' ἀγαπᾷς καὶ σ' ἀγαπῶ, τί μοῦ βολεῖ νὰ κάμω;
 Ἡπ. || Ἀπὸ πλήρεις ἐκφράσεις, οἶαι : δὲ βολεῖ νὰ γίνῃ ἀλ-
 λεῶς, δὲ βολεῖ νὰ μὴ ἔφυγε, δὲ βολεῖ νὰ μὴ εἶναι ἔτσι κττ.
 προηλθεν ἐν Ἀπυράνθῳ ἡ βραχυλογία δὲ βολεῖ=ὠρι-
 σμένως, χωρὶς ἄλλο : Ὅσκαιροι δὲ βολεῖ εἴμαστε (Ὅσκαι-
 ροι=ὁμήλικοι). Δὲ βολεῖ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ τὴ δάρῃ καὶ
 παίζει την. Δὲ βολεῖ οἱ ποδικοί πήρασι τὸ φτιρὶ τοῦ φα-
 ναριῶ. Δὲ βολεῖ δὲν ἔχω πιπιλᾷ αἱμ' ἀπάνω μου καὶ 'γὰ
 κείνο κρυώνω. 4) Ἀπροσ. ἀρμόζει, πρέπει Πελοπν.
 (Μάν.) : Δὲ βολεῖ νὰ τὸ κάμῃς, γιὰτὶ θὰ πικράνης πολλούς.

5) Χωρῶ Μακεδ. (Βελβ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. : Δὲ
 μὴ βουλάει οὐ τόπους Ἀράχ. Καὶ ἀμτβ. ἐνεργ. καὶ μέσ.
 Ἡπ. Μακεδ. (Βελβ. Χαλκιδ.) : Δὲν εἶνι τόπους ποῦ θὰ
 βουλέσῃς Βελβ. Δὲ βουλειοῦμι νὰ κάτσω Ἡπ. Καὶ
 ἀπροσ. ὑπάρχει χώρος Εὐβ. (Ἄκρ. Κύμ. Στρόπον.) Ἡπ.
 Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Δὲ βολεῖ νὰ
 περάσω - νὰ πατήσω κττ. Ἡπ. Δὲ βουλεῖ νὰ μπῆς κ' ἐν
 Στερελλ. Δὲ βουλεῖ νὰ κάτσω - νὰ κοιμ'θῶ - νὰ πιράσου
 κττ. Ἄκρ. Στρόπον. || Φρ. Δὲ βολεῖ νὰ ρέξῃς μῆλο (ἐπὶ
 συνωστισμοῦ πληθύος ἀνθρώπων) Ἀρκαδ. 6) Ταχτο-
 ποιῶ, στολίζω Θάσ. : Ἀκόμα δὲ βόλ'σαμ'. Θὰ βουλ'στοῦ
 καὶ θὰ 'ρθον.

βολώνω ἀμάρτ. σβολώνω Ρόδ. (Κάστελλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόλος, παρ' ὃ καὶ σβόλος.

Συμπεζών τι ἐλαττώνω κατ' ὄγκον, τὸ κάμνω μικρό-
 τερον. Μετοχ. σβολωμένος, συμπεπιεσμένος καὶ ἐλαττωμέ-
 νος κατ' ὄγκον.

βομβόνι τό, Καππ. (Φάρασ. κ.ά.)

Λέξις πεποιημένη.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ἡ κοινὴ μέλισσα ἐν τῇ ἀγρία καταστάσει ἢ ἡ ὁμοία πρὸς
 τὴν μέλισσαν μικρὰ σφήξ. Συνών. ἀγριομέλισσα 1 καὶ 2.

βόμπιρας ὁ, Εὐβ. (Ἄκρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Θεσσαλον.)
 Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ.
 Ναύπακτ. Παρνασσ.) κ.ά.—Λεξ. Αἰν. Δημητρ. Βλαστ.
 487 βόμπ'ρας Β.Εὐβ. Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. βόμπιρας
 Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. βόμπιρας Εὐβ. (Κουρ.) κ.ά.
 βόμπιρας Κύπρ. μπόμπιρας Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) Κύθν. κ.
 ά.—Λεξ. Βλαστ. 487 Δημητρ. δόβιρας Κεφαλλ. μπόμ-
 πορας Παξ. γόμουρας (Ἐφημερ. Ἐμπρὸς 22-9-1920)
 Θηλ. βομπίρα Πελοπν. (Κορινθ.) βομπίρα Στερελλ.
 (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) μπομπιροῦ ΔΒουτυρ. Μέσ' στοὺς ἀν-
 θρωποφ. 68.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. vampir.

1) Βρικόλακας (ἰδ. λ.), περὶ τοῦ ὁποίου πιστεύεται
 ὅτι τρώγει σάρκα καὶ πίνει αἷμα ἀνθρώπου καὶ ὅτι κα-
 κοποιεῖ τοὺς οἰκείους Β.Εὐβ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) κ.ά. (Ἐφημ. Ἐμπρὸς ἐνθ. ἀν.)
 ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἀν.—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. : Βομπίρα
 γίν'κεις, σκύλλα, νὰ μὴ φάς! Αἰτωλ. Βομπίρα, ἔφαῖς τὰ
 πιδιά σ' καὶ θέλ'ς νὰ φάς κ' ἱμένα! (ὑβρις πρὸς γυναῖκα,
 τῆς ὁποίας ἀπέθανον τὰ τέκνα) Ναύπακτ. β) Παιδίον
 ὀρφανὸν νομιζόμενον ὡς αἰτία θανάτου τῶν γονέων του
 (ὅτι δηλ. ἔφαγε τοὺς γονεῖς του) Στερελλ. 2) Ἀνθρω-
 πος βραχὺς τὸ ἀνάστημα, ἀδύνατος καὶ ἔχων σῶμα ἀκα-
 λαίσθητον, κακοπλασμένον, ἀλλὰ καὶ κακός, μοχθηρὸς
 Εὐβ. (Ἄκρ. Αὐλωνάρι.) Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Κορινθ.)
 Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ. κ.ά.—Λεξ.
 Αἰν. Δημητρ. Πβ. βομπιράρις. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών.
 Παξ. β) Παιδίον μικρόν, ἀλλὰ ζωηρόν καὶ ἄτακτον
 Εὐβ. (Κουρ.) Κύθν. Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
 κ.ά. γ) Ἀνθρωπος δύστροπος Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3)
 Τὸ δαιμόνιον καλικάντζαρος Κύπρ.

βομπιράζω Πελοπν. (Κορινθ.) βομπιράζον Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας.

1) Γίνομαι βόμπιρας 1, ὁ ἰδ., Στερελλ. (Αἰτωλ.) :
 Βομπιράσις 'λότιλα, πιδάκι μ', θὰ φάς κ' ἱμένα! 2) Γί-
 νομαι κακόσωμος, συνήθως ἐπὶ παιδίων Πελοπν. (Κορινθ.) :
 Βομπιράσε ἀπὸ τὸ κακό του. Ἡ μετοχ. συνήθως ἀρα-
 τικῶς Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) : Μωρὲ βομ-
 πιρασμένο! Κορινθ. Βομπιρασμένου γ'ροῦν' Αἰτωλ.

βομπιράκος ἐπίθ. ἀμάρτ. βομπιράκος Στερελλ.
 (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ζακός.

Κατηραμένος : Δὲ καμώνιτι αὐτὸ τοῦ χουράφ' τοῦ βομ-
 πιράκο. Δὲ σκάβιτι τοῦ βομπιράκο τ' ἀμπελ'.

βομπιράρις ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βομπιράρικο Πε-
 λοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ζαρίς.

Ὁ ἔχων σῶμα ἀδύνατον καὶ ἀκαλαίσθητον. Πβ.
 βόμπιρας 2.

βομπίρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βομπίρ'κου Ἡπ.
 (Ζαγόρι.) Θεσσ. (Νευρόπ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰ-
 τωλ. Γαρδίκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόμπιρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
 -ικός.